

9. Türkiye Türkçesi öğrenen B2 seviyesindeki Kırgız öğrencilerin yazılı anlatımlarının değerlendirilmesi

Sibel BARCIN¹

APA: Barcin, S. (2022). Türkiye Türkçesi öğrenen B2 seviyesindeki Kırgız öğrencilerin yazılı anlatımlarının değerlendirilmesi. *RumeliDE Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi*, (Ö11), 138-144. DOI: 10.29000/rumelide.1146537.

Öz

Kırgızlara Türkiye Türkçesi öğretiminde öğrencinin dil bilgisi konularını bilinç düzeyinde algılaması okuma, dinleme, konuşma ve yazma becerilerine katkı sağlar. Bu sebeple dil bilgisi öğretimini işlevsel olarak öğrenciye kazandırmanın yeri ayrıdır. Bu çalışmada Türkiye Türkçesi öğrenen B2 seviyesindeki Kırgız öğrencilerin bilgi ve birikimini dikkate alarak öğrenilmiş dil bilgisi yapılarını sınamak amaçlanmıştır. Araştırma, betimsel tarama uygulanarak gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu 2021-2022 öğretim yılında Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesinde öğrenim gören 24 Kırgız öğrenci oluşturmaktadır. Bu kapsamda araştırmanın verileri öğrencilerin yazılı anlatımları yoluyla elde edilmiştir. Öğrencilerden “Kuşak Çatışması” üzerine bir yazı yazmaları istenmiştir. Bu çerçevede öğrencilerle yazma çalışması yapıldıktan sonra içerik incelenmiştir. Elde edilen veriler doğrultusunda en çok sözcük bilgisine yönelik hataların yapıldığı; dil bilgisi hatalarının ikinci sırada yer aldığı belirlenmiştir. Dil bilgisi hatalarına bakıldığında hatanın daha çok belirtme durumu ekinde yapıldığı görülmüştür. Özellikle ana dilden yapılan olumsuz aktarımlı cümlelere belirtme durumu ekinin kullanımında rastlanmıştır. Bununla birlikte öğrencilerin ses bilgisine yönelik hata yapmadıkları tespit edilmiştir. Araştırmanın sonucunda öğrencilerin yazılı anlatımlarının büyük oranda iyi düzeyde olduğu; yapılan hatalar göz önüne alındığında çoğunlukla ana dilden olumsuz aktarım yapıldığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu bağlamda öğrencilerin dil bilgisel boyutta daha az hata yapmaları için çeşitli önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar kelimeler: Yazma becerisi, dil bilgisi yapıları, Türk soylulara Türkiye Türkçesi öğretimi, Kırgız öğrencilere Türkiye Türkçesi öğretimi

Evaluation of written works of Kyrgyz B2 level students studying Turkish

Abstract

In teaching Turkish to Kyrgyz students, the student's conscious perception of grammar issues contributes to reading, listening, speaking and writing skills. Therefore, it has a special place to bring the grammar teaching to the student functionally. The purpose of the study is to test the studied grammatical structures, taking into account the knowledge and experience of Kyrgyz students of the B2 level studying the Turkish language. The research was carried out by applying descriptive survey model. The study group consists of 24 Kyrgyz students studying at the Kyrgyz-Turkish Manas University in the 2021-2022 academic year. The research data was obtained through the students' written work. The students were asked to write an article on “Generational Conflict”. After the students completed the written work, the content was studied. According to the data received, it was determined that there were the most grammatical errors; vocabulary errors were determined to be in

1 Dr., Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi, Yabancı Diller Yüksekokulu, Dil Hazırlık Bölümü (Bişkek, Kırgızistan), sibel.barcin@manas.edu.kg, ORCID ID: 0000-0002-7617-2699 [Araştırma makalesi, Makale kayıt tarihi: 21.06.2022-kabul tarihi: 20.07.2022; DOI: 10.29000/rumelide.1146537]

the second place. Examining grammatical errors, it was evident that most of the errors were in the denotative suffixes. In particular, when using the suffix, there was a negative transfer of native language sentences. However, it was determined that the students did not make mistakes regarding phonetics. As a result of the study, most of the student work was at a good level, and considering the mistakes made, it was concluded that mostly negative transfers of mother tongue were made. In this context, various suggestions were made for students to make fewer grammatical errors.

Keywords: writing skills, grammar structures, Teaching Turkish to Turkic Representatives, Teaching Turkish to Kyrgyz students

1. Giriş

Dil öğretiminde yazma çalışmalarını öğrenilen bilginin pekiştirilmesine katkı sağlamaktadır. Alanyazın tarandığında yabancı dil olarak Türkçe öğrenen öğrencilerin yazılı anlatımları üzerine çeşitli çalışmaların (Bölükbaş, 2011; Büyükkiz ve Hasırcı: 2013; İnan, K: 2014; Aytan ve Güney: 2015; Balcı: 2016; Boylu vd.: 2017; Fidan: 2019; Arat: 2021) yer aldığı görülmektedir.

Bölükbaş (2011), İstanbul Üniversitesi Yabancı Diller Bölümünde ve İstanbul Üniversitesi Dil Merkezinde yabancı dil olarak Türkçe öğrenen 20 Arap öğrenci üzerinde araştırma yapmıştır. Araştırma sonucunda öğrencilerin en çok yazım (% 54,58) konusunda yanlış yaptıklarını ve bu yanlışların % 62,2'sinin olumsuz aktarımdan kaynaklandığını ortaya koymuştur.

Büyükkiz ve Hasırcı (2013), 2012-2013 eğitim öğretim yılında Gaziantep Üniversitesi TÖMER'de öğrenim gören B2 seviyesindeki 42 yabancı öğrenciyle araştırmayı yürütmüşler ve en fazla yanlışın yazım ve noktalama yer aldığı ifade etmişlerdir.

Emiroğlu (2014), Türkçe öğrenmek için Türkiye'ye gelen ve TÖMER'de aldıkları iki dönemlik (A, B ve C kuru) Türkçe eğitimi sonrasında mezun durumunda bulunan yabancı öğrencilerin yazılı anlatımlarını değerlendirmiştir. Bu kapsamda araştırmaya katılan öğrencilerin en çok ses bilgisinde zorlandıklarını tespit etmiştir.

İnan (2014), Tahran Yunus Emre Türk Kültür Merkezinin 2012-2013 eğitim öğretim yılı içerisinde B2 düzeyindeki 71 öğrencinin yazılı anlatımlarını değerlendirmeyi amaçlamıştır. Bu amaç doğrultuda öğrencilerin yazım, noktalama ve ses bilimsel hatalar arasında en çok hatayı büyük ünlü uyumunda yaptıkları, biçim ve söz dizimsel hatalar arasında ise en çok hatayı söz diziminde yaptıkları sonucuna ulaşmıştır.

Çetinkaya (2015), araştırmasında 2014-2015 eğitim öğretim yılında Gaziantep Üniversitesi, Türkçe Öğretim Merkezinde B2 düzeyini tamamlamak üzere olan 50 öğrencinin yazılı anlatımlarını yanlış çözümleme yaklaşımına göre değerlendirmiştir. Bu kapsamda yanlışları dilsel, bilişsel işleme ve iletişimsel özelliklere göre incelemiştir. Dilsel olarak yanlışların %15,73'ü yazımsal, %15,43'ü sözlüksel-anlamsal, %16,91'i sözdizimsel ve %51,93'ü biçimbilimsel türde olduğunu tespit etmiştir.

Balcı (2016), araştırmasını 2015-2016 eğitim öğretim yılında Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesinde yabancı dil olarak Türkçe öğrenen 14 öğrenciyle yapmıştır. Öğrencilerin en sık yaptıkları yanlışları ses bilgisi, dil bilgisi, sözdizimi, deyim ve kalıp ifadeler şeklinde sınıflandırmıştır.

Boylu vd. (2017), 2016-2017 eğitim öğretim yılında Aydın TÖMER’de Türkçe öğrenen B1 seviyesindeki çeşitli ülkelerden 50 yabancı öğrencinin yazılı anlatımını yanlış çözümlene yaklaşımına göre değerlendirmişlerdir. Öğrencilerin sırasıyla en çok yaptıkları hataların “sözcük bilgisi, dil bilgisi, ses bilgisi, noktalama ve söz dizimi” yanlışlarından oluştuğunu belirlemişlerdir.

Karateke Bayat (2018: 2), “Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretiminde Akran Değerlendirmesinin Öğrencilerin Yazma Kaygısına Etkisi” adlı yüksek lisans tezinde bireyin başarılı bir yazılı anlatım becerisi geliştirebilmesinin söz konusu beceriye ilişkin olumlu tutum kazanmasıyla ilişkili olduğunu ve bireyin olumlu tutum geliştirebilmesinin ise ancak yazma becerisinde gösterdiği başarılı gelişime ve sürekliliğe bağlı olduğunu belirtmiştir.

Fidan (2019), Aksaray Üniversitesi Türkçe Öğretim Merkezinde öğrenim gören B2 seviyesindeki öğrencilerin yazılı anlatım metinlerini yazım ve noktalama kuralları yönünden değerlendirmiştir. Bu çerçevede öğrencilerin yazım kuralları ve noktalama işaretleri konusundaki hatalarını haber kipinin kullanımında yapılan hatalar, ‘de’ bağlacının ve -de hâl ekinin yazımında yapılan hatalar, özel isimlerin yazımında yapılan hatalar, iyelik eklerinin kullanımında yapılan hatalar, -yor ekinin bulunduğu sözcüklerde yapılan hatalar, ana dili özelliklerinin Türkçe öğrenme sürecine aktarılması nedeniyle oluşan hatalar, büyük ünlü uyumu kuralına uyulmaması, ses olayları ile ilgili yapılan hatalar, sayıların yazımında yapılan hatalar, noktalama işaretlerinin kullanımı sırasında yapılan hatalar şeklinde sıralamıştır.

Arat (2021), Sudan’da Türkçeyi yabancı dil olarak öğrenen A2 seviyesinde on öğrencinin yazılı anlatımını incelemiştir. Bu doğrultuda araştırma sonucunda Türkçe ve Arapçanın farklı dil ailelerine mensup olması ve alfabelerinin farklı olması sebebiyle Sudanlı öğrencilerin Türkçeyi kullanırken Arapçadan olumsuz aktarım yaptığını dile getirmiştir.

Yukarıdaki çalışmalar incelendiğinde Kırgız öğrenciler üzerine çok çalışmanın bulunmadığı fark edilmiştir. Bu sebeple araştırmanın ilgili alana katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

2. Araştırmanın amacı

Bu araştırmanın amacı Türkiye Türkçesi öğrenen B2 seviyesindeki 24 Kırgız öğrencinin yazılı anlatımını betimsel tarama yoluyla değerlendirmektir.

3. Yöntem

3.1. Araştırmanın modeli

Araştırmanın modeli betimsel taramaya dayanmaktadır. “Tarama modelleri, geçmişte ya da hâlen var olan bir durumu var olduğu şekliyle betimlemeyi amaçlayan araştırma yaklaşımlarıdır. Araştırmaya konu olan olay ya da nesne, kendi koşulları içinde ve olduğu gibi tanımlanmaya çalışılır. Onları, herhangi bir şekilde değiştirme, etkileme çabası gösterilmez. Bilinmek istenen şey vardır ve oradadır. Önemli olan, onu uygun bir biçimde gözleyip belirleyebilmektir.” (Karasar, 2010: 77).

3.2. Çalışma grubu

Belirlenen amaç doğrultusunda araştırmanın çalışma grubunu 2021-2022 eğitim öğretim yılında Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi Yabancı Diller Yüksekokulu bünyesinde Türkiye Türkçesi öğrenen B2 seviyesindeki 24 Kırgız öğrenci oluşturmaktadır. Bu öğrencilerden 17'si kadın, 7'si erkektir.

3.3. Verilerin toplanması

Araştırma verileri için öğrencilerden “Kuşak Çatışması” üzerine bir yazı yazmaları istenmiştir. Bu çerçevede öğrencilerle yazma çalışması yapıldıktan sonra içerik incelenmiştir.

3.4. Verilerin analizi

Araştırmada toplanan veriler araştırmanın amacı doğrultusunda yazım yanlışlarıyla ilgili bulgular çerçevesinde sınıflandırılarak başlıklar oluşturulmuş ve betimsel analiz yoluyla yorumlanmıştır.

4. Bulgular ve yorum

Araştırma sonucunda elde edilen verilere dayanarak çalışma grubundaki öğrencilerin yazılı anlatımlarının incelenmesi aşağıda yorumlanmıştır.

4.1. Dil Bilgisine yönelik bulgular

4.1.1. Belirtme ekiyle ilgili yanlışlar

Günümüzde kısa *giyimdi* giysen olur.

Ben o *sözlerdi* düşününce çok gülüyorum.

Bu durumda iki *tarafı* da anlıyorum, çünkü bence çocukluklarını eksik yaşadılar.

Yukarıdaki cümlelerde görüldüğü üzere öğrenciler ana dillerindeki ses özelliklerine göre isimleri çekimlemişlerdir. Bu sebeple ana dilden olumsuz aktarım yapmışlardır.

Belirtme Eki Biçimbirimi Gerektiği Hâlde Kullanılmaması

Büyükler kendilerince doğru olan şeyi çocuklarına öğretirler ve *çocukların* kendileri gibi görmek isterler.

Şu an kuşak *çatışması*n yok etmek imkânsızdır, çünkü bu şey hayatımızın bir parçasıdır.

Bu cümlelerde belirtme durumu eki kullanılmamıştır. Öğrenciler olumsuz aktarım yapmışlardır. Ana dillerinde üçüncü şahıs iyelik eklerinden sonra “-DI” belirtme durumu eki yerine “-n” belirtme durumu eki gelmektedir.

4.1.2. Tamlamaların kullanımında görülen yanlışlar

Her *kuşaktın* avantajları ve dezavantajları var.

Bu cümlede öğrenci tamlama ekini kendi dilindeki gibi /-tın/ şeklinde yazmıştır. Bu yüzden olumsuz aktarım ortaya çıkmıştır.

4.1.3. Eklerde yapılan yanlışlar

Çünkü bazen onlar beni anlamıyorlar veya bazen ben onları *anlamıyorlar*.

Bu cümlede öğrencinin I. tekil kişi ekinin kullanımı ile III. çoğul kişi ekinin kullanımını karıştırdığı, bu sebeple hatalı cümle kurduğu söylenebilir.

Ben bu durumlarda onlarla anlaşabilirim ama bazen *anlaşmazmın*.

Öğrenci I. tekil kişi eki olarak kendi dilindeki /-mın/ şeklini kullanmıştır.

4.1.4. Geniş zamanın kullanımıyla ilgili yanlışlar

Bu yüzden çocuk kendini berbat *hissedir* çünkü anne ve babasına itaat etmek zorunda.

Bu cümle incelendiğinde, öğrencinin hedef dildeki geniş zaman ekini yanlış yazdığı görülmektedir. Bu kapsamda öğreticinin geniş zamanın öğretiminde istisna fiillerin çekimine daha çok önem vermesi beklenmektedir.

4.2. Sözcük bilgisi yanlışlarına yönelik bulgular

4.2.1. Kelimelerin yazımıyla ilgili yanlışlar

Benim küçük kardeşlerim *sonku* kuşak oluyorlar.

Hiç bir şeyi bitene kadar kullanmadan bırakmaz.

Babam bana yedi atamın adını *ilk okuldayken* öğretmişti.

Mesala Y kuşağı 90'lı yıllarda yaşayan insanlardır.

Günlerde hayatta farklı nesiller daha doğrusu farklı kuşaklar yaşamakta.

Yukarıdaki cümlelerde öğrencilerin kelime yazımıyla ilgili yanlışları yer almaktadır. Bunun sebebi olarak öğrencilerin yazma becerisine daha az zaman ayırmaları, yazı yazmaktan sıkılmaları gösterilebilir. Bu kapsamda öğreticinin yazma faaliyetlerini daha eğlenceli hâle getirmesi öğretim açısından kayda değerdir. Bununla birlikte bir öğrencinin Rusçanın etkisiyle “teknoloji” kelimesini “teknoloji” şeklinde yazdığı görülmüştür: “Günümüzde çocuklar çok erken yaşta *teknolojiyle* ilgileniyorlar.”

4.2.2. Büyük harflerin yazımıyla ilgili yanlışlar

Kuşak *farkı* ve Çatışması

Kuşak *çatışması*

Yukarıdaki cümleler başlık olarak kullanılmıştır. Öğrenciler başlıkların yazımında hata yapmışlardır.

4.2.3. Kelimenin yanlış anlamda kullanılmasıyla ilgili yanlışlar

Annem beni bir yıl kursa gönderdi. Kurs parasını bile babama söylemeden kendisi ödedi, çünkü babamın *buçuk* milyon kredisi vardı.

Bu cümle incelendiğinde, öğrencinin ana dilinde *buçuk* anlamına gelen “*carım*” kelimesini doğru yerde kullanmaması nedeniyle hata yaptığı söylenebilir. Bununla beraber öğrencinin saatlerde kullanılan *buçuk* ile *yarım* kelimesini hedef dilde karıştırdığı sonucuna varılabilir. Çünkü öğrencinin ana dilinde on iki *buçuk*, “on eki *carım*” şeklinde yazılmaktadır.

4.2.3. Virgül işaretiyle ilgili yapılan yanlışlar

Eğer genç nesil ve eski nesil tartışmaları *birakıp*, birbirlerini anlamaya çalışırlarsa ilerleme olur.

Bu cümle değerlendirildiğinde, öğrencinin ana dilinden olumsuz aktarım yaptığı görülmektedir. Kırgız Türkçesinde -(y)Ip ulacından sonra virgül gelebilmektedir. Öğrencinin öğrenme ortamı dışında hedef dile maruz kalmaması sebebiyle olumsuz aktarım yaptığı sonucu ortaya çıkmaktadır.

5. Sonuç

Araştırma kapsamında ilgili alanyazın incelendiğinde, şu çalışmalar tespit edilmiş (Ak Başoğul ve Can: 2014; Boylu ve Başar 2015; Çangal ve Göktaş: 2019; Çangal: 2021; Bawer: 2022), bu çalışmaların hedef kitesini yabancı dil olarak Türkçe öğrenenler ile Türk soylu öğrencilerin oluşturduğu belirlenmiştir. Bu araştırmada, Türkiye Türkçesi öğrenen B2 seviyesindeki Kırgız öğrencilerin yazılı anlatımları değerlendirildiğinde en çok sözcük bilgisine yönelik hataların yapıldığı; dil bilgisi hatalarının ikinci sırada yer aldığı tespit edilmiştir. İlgili alanyazın incelendiğinde benzer sonuçlara ulaşan (Büyükkiz ve Hasırcı:2013; Boylu, Güney ve Özyalçın: 2017) şeklinde çalışmalar olduğu görülmektedir. Dolayısıyla öğrencilerin Türkiye Türkçesinin gelişimiyle ilgili hatalar yaptığı söylenebilir.

Araştırma sonucuna göre bazı öğrencilerin temel seviyede kazandırılan belirtme durumu, tamlama gibi dil yapılarında hata yaptıkları gözlenmiştir. Bu noktada öğrencilerin yazma hatalarını gidermeye yönelik sınıf içi çalışmalarda dinleme ve telaffuz içeren etkinlikler yaptırılabilir.

Bu sonuçların yanı sıra araştırmaya katılan öğrencilerin B2 seviyesinde öğretilen sıfat fiillerin kullanımında hata yapmadıkları; “-an” ile “-dık” eki arasındaki farkı kavradıkları ortaya çıkmıştır. Bu doğrultuda öğrencilerin sıfat fiillerin kullanımında ana dillerinden olumsuz aktarım yapmadıkları görülmektedir. Çünkü “-gan” eki ana dillerinde “-an” ve “-dık” ekini karşılamaktadır.

Öğrencilerin yazma çalışmalarındaki hataları dikkate alındığında diller arası hatalar dikkat çekmektedir. Bu hataların önüne geçilmesi için anlatma becerilerinin gelişimine daha çok imkân sağlanmalıdır. Bununla birlikte dil içi hataların daha az olduğu, hedef dilde yer alan kavramların genel olarak anlaşıldığı görülmektedir.

Sonuç olarak Kırgız öğrencilerin yazılı anlatımlarında büyük oranda ana dillerinden olumsuz aktarım yapmaları ana dillerinin Türkiye Türkçesine yakın olmasının bir göstergesidir. Bu sebeple bu

araştırmanın Türk soylulara Türkiye Türkçesi öğretimi üzerine yapılan çalışmalara önemli bir katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Kaynakça

- Ak Başoğul, D. ve Can, F. S. (2014). Yabancı dil olarak Türkçe öğrenen Balkanlı öğrencilerin yazılı anlatımda yaptıkları hatalar üzerine tespitler. *Dil ve Edebiyat Eğitimi Dergisi*, 10, 100-119.
- Arat, E. (2021). Türkçeyi yabancı dil olarak öğrenenlerin yazılı anlatım hataları: Sudan örneği. *Uluslararası Türkçe Öğretimi Araştırmaları Dergisi*, 1(1), 63-82.
- Aytan, T. ve Güney, N. (2015). Türkçeyi yabancı dil olarak öğrenen öğrencilerin yazılı anlatımlarında karşılaşılan sorunlar (Yıldız TÖMER örnekleme). *IJLET*, 3(2), 275-288.
- Balcı, H.A. (2016). Yabancı öğrencilerin yazılı anlatım becerileri: Karaman örneği. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 9(47), 39-47.
- Bawer, A. (2022). Yabancı dil olarak Türkçe öğrenen Afganistan kökenli Özbek öğrencilerin yazma becerisindeki hataların tespiti. *RumeliDE Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi*, (27), 13-22.
- Boylu, E., Güney, E.Z. ve Özyalçın K.E. (2017). Yanlış çözümleme yaklaşımına göre Türkçeyi yabancı dil olarak öğrenen B1 seviyesi öğrencilerinin yazılı anlatımlarının değerlendirilmesi. *IJLET*, 5(3), 184-202.
- Boylu, E. ve Başar, U. (2015). Yurt dışında Türkiye Türkçesi öğrenen Türk dillilerin yazılı anlatım hataları: İran örneği. *Uluslararası Eğitim Bilimleri Dergisi*, 2(5), 324-338.
- Bölükbaş, F. (2011). Arap öğrencilerin Türkçe yazılı anlatım becerilerinin değerlendirilmesi. *Turkish Studies*, 6(3), 1357-1367.
- Büyükkız, K.K. ve Hasırcı, S. (2013). Yabancı dil olarak Türkçe öğrenen öğrencilerin yazılı anlatımlarının yanlış çözümleme yaklaşımına göre değerlendirilmesi. *Ana Dili Eğitimi Dergisi*, 1(4), 51-62.
- Çangal, Ö. (2021). Yabancı dil olarak Türkçe öğrenen Cezayirli öğrencilerin yazma problemleri. V. Uluslararası sınırsız eğitim ve araştırma sempozyumu bildiri kitabı (ss. 286-296) içinde. Sınırsız Eğitim ve Araştırma Derneği Yayınları.
- Çangal, Ö. ve Göktaş, B. (2019). Yabancı dil olarak Türkçe öğrenen temel seviyedeki Bosna Hersekli öğrencilerin yazma problemleri. Uluslararası Türk kültürü sempozyumu: Dil-tarih-coğrafya tam metin kitabı (ss. 274-286) içinde. ASOS Yayınları.
- Çetinkaya, G. (2015). Yanlış çözümlemesi: yabancı dil olarak Türkçe öğrenen B2 düzeyindeki öğrencilerin yazılı metinlerine ilişkin görüşler. *IJLET*, 3(1), 164-178.
- Emiroğlu, S. (2014). Türkçe öğrenen yabancı öğrencilerin yazılı anlatımlarında Türkçenin dil bilgisi ve yazım özellikleriyle ilgili karşılaştığı zorluklar. *International Journal of Language Academy*, 2(3), 99-119.
- Fidan, M. (2019). Türkçe öğrenen yabancı öğrencilerin yazılı anlatım metinlerinin yazım ve noktalama kuralları yönünden değerlendirilmesi. *EKEV Akademi Dergisi*, 23(77), 253-266.
- İnan, K. (2014). Yabancı dil olarak Türkçe öğrenen İranlıların yazılı anlatımlarının hata analizi bağlamında değerlendirilmesi. *Turkish Studies*, 9(9), 619-649.
- Karasar, N. (2010). *Bilimsel araştırma yöntemi*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Karateke Bayat, B. (2018). Yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde akran değerlendirmesinin öğrencilerin yazma kaygısına etkisi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.